

[J. S. Føget.]

Altsaa, Ministeren er enig i, at de stipulerede Priser skal overholdes, men han er ikke enig i, at det maa være gennem en Minimalpris. Jeg mener, det er i den Grad selvmodsigende, at jeg — maaske under Hensyn til den særlige Bølgelængde, Ministeren befinder sig paa i Dag — ogsaa maa have Lov til at citere Skriften over for ham med et gammelt kendt Ord, der siger: Aanden er redbon, men Kødets er skrøbeligt. Det er nemlig saadan, at hvis man vil sikre Prisen, maa man gøre det igennem Foranstaltninger, der skaber en Minimalpris, og man kan ikke ville, naar man ikke samtidig beviser det.

Ved Opkøb af Korn kan der kun blive Tale om Tab, siger Ministeren. Det vil jeg gerne bede Ministeren nærmere forklare. Jeg kan ikke indse, at Staten ved at opkøbe eller belaaene Korn vil kunne faa noget som helst Tab, da man altid gennem Lovgivning er sikker paa at kunne holde den Pris, som man opkøber til.

Det sidste, Ministeren omtalte, som har Interesse for mig, var, at han kunde ikke gaa med til en Kornpulje over for Husmændene, da det vilde gaa for stærkt ud over Skatteyderne. Det var en Udtalelse, der i høj Grad forbavsede mig, og den skal blive gemt, men aldrig glemmt. — At Ministeren vil værne Skatteyderne over for Husmændene, at han ikke vil gaa med til at skabe en Kornpulje blot af Hensyn til de stakkels Skatteydere, det er en Udtalelse, som jeg synes det er værd at have med sig ud i den kommende Valgkampagne.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sagde, at den Dag det ikke længere var muligt at fortælle Landbruget om Mis-handlinger, var Det frie Folkeparti borte. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har noget Kaffebrums derhjemme og er vant til at optræde som Spaamand, og jeg skal ikke udtale mig om Rimeligheden af hans Spaadom, men jeg vil kun udtale den sikre Forvisning, at saa længe man gennemfører det nuværende Bondeplageri, er der ingen Fare for, at vi skal forsvinde, og at der altsaa er Mulighed for, at hvis vi forsvinder, forsvinder det ærede Medlem Hr. Carl Petersen ogsaa.

Det ærede Medlem Hr. Løje fastholdt, at Erhvervsudvalgets Krav om 50 pCt.s Iblanding var for lille, og han fastholder stadig, at det er for lidt, vi har krævet, og at man bør kræve adskilligt mere, end man vil have. Det ærede Medlem kommer her i et meget stærkt Modsetningsforhold til sine Kolleger, Landstingsmand Hr. Hauch

og det ærede Medlem Hr. Krag, idet de begge har erklæret i sin Tid, at man skulde aldrig stille højere Krav, end man vilde have indfriet. Det ærede Medlem søger stadig at svinge sig op i en Højde adskilligt over os, og jeg gentager, at vi stiller store Forventninger til Landbrugsraadet i den kommende Tid, naar man vil forsøge paa at konkurrere med Erhvervsudvalget og L. S. i Form af Krav.

Det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, at han havde ikke forstaaet, om vi vilde støtte hans Forslag, men hvis vi havde noget bedre at fremføre, vilde han ikke have noget imod, at vi tog det Standpunkt. Jeg tager det som et Tilsagn om, at det ærede Medlem vil tilslutte sig det Forslag, jeg anbefalede i mit første Indlæg, for her var et konkret Forslag, som vil føre til det, vi ønsker, hvorimod det af det ærede Medlem fremsatte Lovforslag overhovedet ikke vil føre til bedre Priser end dem, vi har i Dag.

Jeg skal slutte med en Tak til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, fordi han var villig til at forhandle om Forholdsregler, som skulde gennemføres i Tilfælde af, at det nuværende Forslag ikke fører til de Priser, vi ønsker.

Oluf Pedersen: Det er kun en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, der foranlediger mig til at tage Ordet, nemlig, at det ikke var rigtigt, hvad der staar i Dagsordenen om, at der kunde være Fare for Brødmangel. Det foranlediger mig til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om der paa det Tidspunkt, da Importforbudet blev udstedt, var tilstrækkeligt til Aarets Forsyning, saadan at al Import var unødvendig.

Aksel Larsen: Jeg har kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Løje. Det ærede Medlem indrømmer med Hensyn til Landbrugets Rentabilitet, at der maaske nok er Forskel paa det store og det lille Landbrug, men, siger det ærede Medlem, hvad har det at sige, naar det er jævnt daarligt over hele Linien — det skal man ikke glemme. Det forekommer mig at være et højest mærkeligt Synspunkt. Det store Landbrugs Rentabilitet ligger i eller 1½ pCt. højere end det lille Landbrugs, og saa kommer man og vil forbedre Forholdene og tage Penge fra det lille Landbrug og give til det store, saa Forskellen bliver endnu større. Jeg er villig til at snakke med om, hvorvidt Rentabilitetsprocenten er høj nok for Landbruget